

Οἱ δέκα λεπροὶ (Λουκ. ιζ,12—19) (Γιαννακόπουλος Ἰωήλ Ἀρχιμανδρίτης)

/ [Γενικά Θέματα](#)

Εἶδομεν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπεμακρύνθη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀποφεύγων τὸν φθόνον τῶν Φαρισαίων μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου. Μετέβη δὲ εἰς τὴν Ἐφραίμ, πλησίον τῆς Βαιθήλ. Ἐκεῖθεν προχωρεῖ βορειότερον καὶ φθάνει εἰς τὰ σύνορα Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας. Ἐκεῖθεν προτίθεται διὰ τῆς Περσίας νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. Ὁ Λουκᾶς λέγει : « Ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας » . Ὁ Κύριος δηλαδὴ προτιθέμενος νὰ μεταβῇ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα σταυρωθῇ, εὕρσκεται εἰς τὰ ὅρια Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

Ἐκεῖ « εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινὰ κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν». Οὗτοι ἐσταμάτησαν μακρὰν, διότι αὐτὸ ἐπέβαλεν ἡ παράδοσις. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἦσαν μακρὰν « ἦραν φωνὴν » ἐφώνησαν « λέγοντες Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς ». Οἱ λεπροί, ὡς νομικῶς ἀκάθαρτοι, εὐρίσκοντο μακρὰν τῶν πόλεων. Οἱ λεπροὶ οὗτοι ἀντὶ νὰ φωνάξουν, ὡς ἦσαν ὑποχρεωμένοι « ἀκάθαρτοι » , φωνάζουν καὶ ζητοῦν νὰ καθαρισθῶσιν ἐκ τῆς λέπρας, νὰ θεραπευθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Κύριος « ἰδὼν » αὐτοὺς « εἶπεν αὐτοῖς ὁπορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι ». Ὁ Κύριος ἀποστέλλει αὐτοὺς ἀθεραπεύτους εἰς τοὺς ἱερεῖς, ἵνα δοκιμάσῃ τὴν πίστιν καὶ ὑπακοὴν αὐτῶν. Ἀποστέλλει δὲ αὐτοὺς εἰς πολλοὺς ἱερεῖς, διότι ἕκαστος ἐξ αὐτῶν θὰ μετέβαινεν εἰς τὸν πλησιέστερον ἱερέα Του, ὁ δὲ Σαμαρείτης εἰς τὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν ἱερέα Του. Οἱ ἱερεῖς τότε εἶχον τὸ δικαίωμα καὶ καθῆκον νὰ ἐξετάζωσι τοὺς θεραπευθέντας λεπρούς, νὰ βεβαιώνωσι τὴν θεραπείαν των καὶ νὰ δίδωσιν ἄδειαν ἐλευθέρας ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς ὑγιεῖς. Διὰ τοῦτο ἀποστέλλει ὁ Χριστὸς τοὺς λεπροὺς πρὸς αὐτοὺς. Πλὴν αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς βλέποντες τὴν θαυματουργικὴν θεραπείαν αὐτῶν θὰ ἐβεβαιοῦντο διὰ τὴν θεῖαν δύναμιν τοῦ Κυρίου.

« Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν». Ἐπίστευσαν οἱ λεπροὶ καὶ ὡς ἀμοιβὴ τῆς πίστεως των, ἐνῷ μετέβαινον πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἦλθε καθ' ὁδὸν ἡ θεραπεία των. « Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη » εἷς μόνον ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἐθεραπεύθη « ὑπέστρεψε » ἐπέστρεψε καὶ « μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ ». Ἡ μεγάλη

φωνή του, τὸ πέσιμον κατὰ γῆς μὲ τὸ πρόσωπον κάτω εἰς τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ, ἡ εὐχαριστία του, ἦσαν τρία δείγματα μεγάλης εὐγνωμοσύνης. Τό δὲ κορύφωμα αὐτῶν « καὶ αὐτὸς ἦν » ὁ λεπρὸς οὗτος ἦτο ὄχι Ἰουδαῖος, ἀλλὰ « Σαμαρείτης ». Οἱ 9 Ἰουδαῖοι λησμονοῦν τὴν εὐεργεσίαν, τὴν ἐνθυμεῖται μόνον εἷς, ὁ Σαμαρείτης !

Ὁ Κύριος ἐλέγχων τὴν ἀχαριστίαν τῶν 9 καὶ ἀμείβων τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἐνὸς λέγει : « Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ » εἶναι ; « οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ » δὲν ἐπέστρεψαν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Θεὸν «εἰμὴ ὁ ἀλλογενὴς» παρὰ μόνον ὁ Σαμαρείτης « οὗτος » ; Οἱ Σαμαρεῖται ἦσαν φυλετικῶς καὶ θρησκευτικῶς μῖγμα Ἰουδαϊσμοῦ καὶ εἰδωλολατρείας. Οἱ Ἰουδαῖοι ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ καὶ ἐλάτρευον τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Καὶ ὅμως εὐγνώμων ἐφάνη ὁ εἷς Σαμαρείτης καὶ ἀγνώμονες οἱ 9 Ἰουδαῖοι. Ὁ Κύριος « εἶπεν αὐτῷ ἄναστάς πορεύου » σήκω καὶ πηγαινέ « ἡ πίστις σου σέσωκέ σε ». Πίστιν εἶχον καὶ οἱ ἄλλοι, διότι « ἐν τῷ ὑπάγειν ἐκαθαρίσθησαν » δὲν εἶχον ὅμως εὐγνωμοσύνην. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι ἐσώθησαν μόνον σωματικῶς. Ὁ Σαμαρείτης ὅμως οὗτος ἐσώθη καὶ ψυχικῶς. Οἱ ἐννέα Ἑβραῖοι λεπροὶ ἐνόμισαν, ὅτι εἶχε ὑποχρέωσιν ὁ Κύριος νὰ τοὺς θεραπεύσῃ. Διὰ τοῦτο δὲν τὸν ἠὲχαρίστησαν. Συνήθισαν μὲ τὰς θείας εὐεργεσίας καὶ φαίνονται ἀχάριστοι !

Θέμα: Εὐεργεσία — Εὐγνωμοσύνη.

Ἡ λέπρα εἶναι ἡ χειροτέρα νόσος. Τὰ ἐνδύματα τοῦ λεπροῦ εἶναι ῥάκη. Κάτω ἀπὸ αὐτὸ ὑπάρχει δέρμα λευκὸν ῥυτιδωμένο, σκασμένο, πρησμένο, παραμορφωμένο, ὥστε νὰ συγχέωνται φῦλον, φυλὴ, ἡλικία. Τὰ μάτια τοῦ λεπροῦ εἶναι καταβροχθισμένα, χέρια φουσκωμένα, χεῖλη πρησμένα, ὥστε ἡ ὁμιλία καθίσταται ἐπίπονος. Ἐνα κομμάτι ψωμί, ἕνας ντενεκὲς γιὰ νὰ πίνουν νερὸ καὶ χαλάσματα σπιτιοῦ εἶναι μεγάλη ἐλεημοσύνη δι' αὐτούς. Ἀπὸ τόση συμφορὰ ἀπαλλαγέντες οἱ 9 ἐφάνησαν ἀχάριστοι. Ὁ Κύριος προεγνώριζε τὴν ἀχαριστίαν καὶ ὅμως τοὺς ἐθεράπευσεν. Ὡστε δύο πράγματα ἔχομεν ἐδῶ. Εὐεργετούμενους, εὐεργετοῦντα. Ἄς ἴδωμεν καὶ τοὺς δύο.

1) Εὐεργετούμενοι. Οἱ δεχόμενοι τὴν εὐεργεσίαν πρέπει νὰ εὐχαριστοῦν. Ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι ἡ μόνη ἀρετὴ, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὰ ζῶα καὶ φθάνει εἰς τοὺς Ἀγγέλους, ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία μέχρι τὰ Σεραφεῖμ. Μάλιστα ! Ἡ εὐγνωμοσύνη εἰς τὰ οἰκιακὰ ζῶα. Τὸ ἄλογο μὲ τὸ χρεμέτισμά του, τὸ βόδι μὲ τὸ μούγκρισμά του, τὰ κοτόπουλα μὲ τὸ φτερούγισμά των, πρὶν λάβουν τὴν τροφήν μὲ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κυρίου των, ὅταν τὴν λάβουν, δεικνύουν τὴν εὐγνωμοσύνην των. Ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ζῶα καβαλικεύει, δέρνει, τὰ γδέρνει, πίνει τὸ γάλα, καματεύει, τὰ τρώγει καὶ ὅμως αὐτὰ ἐνθυμοῦνται τὸ καλὸ, ὅταν τὰ ἔτρεφε ! Ὁ σκύλος μὲ τὸ χαρωπὸ γαύγισμά του, τὸ μαλακὸ παιχνιδιάρικο δάγκωμά του, τὴν κίνησιν τοῦ σώματος, τῆς οὐρᾶς του, μὲ τὸ τρίψιμό του εἰς τὰ πόδια τοῦ κυρίου του πρὸ τῆς εὐεργεσίας

καὶ μετὰ ταύτην ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄγρια θηρία εὐγνωμονοῦν. Ὁ ἐλέφας τοῦ Πύρρου, βασιλέως τῆς Ἡπείρου, ἰδὼν τὸν ἀφέντην του νεκρὸν ὀρμᾷ, λαμβάνει αὐτὸν διὰ τοῦ στόματος καὶ διὰ τῆς προβοσκίδος του θέτει εἰς τὸν ὦμόν του καὶ πατῶν φίλους καὶ ἐχθροὺς ἀποθέτει αὐτὸν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως. Ὁ εὐπατρίδης Γάλλος Γοδεφρίδος Δὲ λὰ Τόρρε, ἰδὼν εἷς τι δάσος λέοντα ὑπὸ ὄφεως περισφιγγόμενον, φονεύει τὸν ὄφιν καὶ ἐλευθερώνει τὸν λέοντα. Ὁ λέων οὗτος ἀκολουθεῖ τὸν εὐεργέτην του μέχρι τοῦ πλοίου, ἔνθα ἐπεβιβάσθη ὁ Γάλλος εὐπατρίδης. Ὁ λέων μὴ γενόμενος δεκτὸς εἰς τὸ πλοῖον ἀκολουθεῖ τὸ πλοῖον κολυμβῶν μέχρις ὅτου ἐπνίγη. Αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὰ ἡμερα καὶ ἄγρια ζῶα ἐδῶ.

Ἀλλὰ ἡ εὐχαριστία εἶναι καὶ εἰς τὸν Οὐρανόν. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὸ κεφ. IV τῆς Ἀποκαλύψεως του μᾶς περιγράφει τὰ ἐξῆς : Ἄνοιξαν τὰ Οὐράνια καὶ εἶδε τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπεράνω αὐτοῦ ἐν ἡμικυκλίῳ τὸ ἐπτάχρωμον Οὐράνιον τόξον. Ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου ἦσαν 24 θρόνοι. Ἐκεῖ ἐκάθηντο ἰσάριθμοι γέροντες καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἀπλώνετο θάλασσα ἡρεμος σᾶν τὸ γυαλί, ὑαλίνη θάλασσα ὀνομαζομένη. Σὲ μία στιγμή ἀκούονται φωναί, κραυγαί, ἀστραπαί. Ἐγείρονται οἱ γέροντες οὗτοι, λαμβάνουσι τὰ χρυσεᾶ στεφάνια, τὰ ὅποια εἶχον εἰς τὰς κεφαλὰς των, ἀποθέτουσι αὐτὰ εἰς τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ καὶ λέγουσι πλήρεις εὐγνωμοσύνης· «ἄξιός εἰ σύ, Κύριε, λαβεῖν δόξαν καὶ τιμὴν». Ὑπάρχει μεγαλύτερος βαθμὸς εὐγνωμοσύνης ἀπὸ τὸ νὰ θεωρῇς ἀνάξιον τὸν ἑαυτὸν σου τῆς τιμῆς ; Ὁχι. Αὐτὸ κάμνουσιν οἱ ἐν Οὐρανοῖς ἅγιοι καὶ Ἄγγελοι καὶ ἰδίᾳ τὰ Σεραφεῖμ, τὰ ὅποια ὑμνοῦν τὸν Θεὸν ἀκαταπαύστως. Ὡστε εὐχαριστίαν δίδουν τὰ ζῶα ἡμερα καὶ ἄγρια καὶ οἱ ἐν Οὐρανῷ ἄγγελοι καὶ ἅγιοι.

Οἱ ἄνθρωποι ὅμως ; Οὗτοι εἶναι ἀχάριστοι πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Μάλιστα ! Τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἀποθνήσκει εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐνωρίτερον; Ὁ Ἀριστοτέλης ἀπαντᾷ: Ἡ δοθεῖσα χάρις, ἡ εὐεργεσία. Καὶ βλέπομεν ἀνθρώπους νὰ φέρονται ἀγνώμονες πρὸς τοὺς εὐεργέτας των. Ἀδελφὴ ὑπανδρευθεῖσα ἐκ τῶν θυσιῶν τῶν ἀδελφῶν τῆς μένει ἀσυγκίνητη εἰς τὴν δυστυχίαν των. Φίλος βοηθηθεὶς κατὰ τὰ ἔτη τῆς κατοχῆς ὑπὸ φίλου του, τώρα δὲν τὸν γνωρίζει. Υἱὸς μορφωθεὶς ὑπὸ γονέων, τώρα εὐρισκόμενος εἰς κύκλον μορφωμένων ἐντρέπεται νὰ τοὺς συστήσῃ, διότι οἱ γονεῖς του εἶναι ἀγράμματοι. Υἱὸς καὶ κόρη ἀνετράφησαν ὑπὸ γονέων, οἵτινες ὑπέμειναν τὰς βρεφικὰς καὶ παιδικὰς ἀδυναμίας καὶ παραξενιὰς των καὶ αὐτοὶ δὲν ὑπομένουν τὶς γεροντικὰς παραξενιὰς.

Περισσότεραν ὅμως εὐεργεσίαν ἐλάβομεν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ εἰς Αὐτὸν ὀφείλομεν περισσότεραν εὐγνωμοσύνην. Καὶ ἰδοὺ. Ἡ θεραπεία τῶν 10 λεπτῶν δὲν ἔγινεν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ ὅπως λέγει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον «ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν». Ἐνῷ ἐβάδιζον πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἔπεσεν ἡ λέπρα. Ἐνταῦθα

ἔχομεν φανερόν μὲν τὸ γεγονὸς τῆς θεραπείας, κρυφὴν καὶ οὐχὶ ἄμεσον τὴν θεραπείαν. Ἐπομένως ἔχομεν μίαν εὐεργεσίαν τοῦ Κυρίου φανεράν καὶ ἀφανῆ. Ὅτι ἔκαμεν ὁ Κύριος τότε εἰς τοὺς λεπρούς, τὸ κάμνει σήμερον καὶ εἰς ἡμᾶς. Μᾶς εὐεργετεῖ ἀφανῶς καὶ φανερῶς. Ποσάκις εἰς τὰ ταξίδια, τὰ ὁποῖα ἐκάμαμεν μὲ αὐτοκίνητα, τραῖνα, ἀτμόπλοια διετρέξαμεν κινδύνους ἐν ἀγνοίᾳ μας, τοὺς ὁποίους ὁ διάβολος ἐχάλκευσε καὶ ὁ Θεὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς χωρὶς νὰ λάβωμεν γνῶσιν οὔτε τῶν κινδύνων οὔτε τῆς λυτρώσεως ἐξ αὐτῶν ; Μήπως κατὰ τὰς νεκροψίας δὲν παρατηρήθη, ὅτι ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἐθανάτωσαν τράμ, τραῖνα, αὐτοκίνητα, ἔπασχον ἐκ φυματιώσεως, τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοι ἠγνόουν, διότι οὐδέποτε εἶχον ὁμιλήσει περὶ αὐτῆς, εὐρέθησαν ὅμως αὐτοθεραπευμένοι κατὰ τὴν νεκροψίαν; Πῶς ἐθεραπεύθησαν οὗτοι ; Ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ μήπως τὸ ἴδιον δὲν βεβαιώνει καὶ ὁ Κύριος, ὅταν λέγῃ πρὸς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον, ὅτι ὁ Σατανᾶς « ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ τὸν κοσκινίσῃ καὶ Αὐτὸς ἐδεήθη περὶ τούτου, ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις του ». Τὸ αὐτὸ ἐγένε καὶ εἰς τὸν Ἰώβ, ὅτε ἐπειράσθη ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ καὶ ἀπηλλάγη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Πόσα συμβούλια, διαβούλια καθ' ἡμῶν ἀνθρώπων κακῶν δὲν διέλυσε καὶ ἐξηνέμισεν ὁ Θεὸς τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐκοιμώμεθα ἥρεμοι καὶ ἥσυχοι !

Αἱ εὐεργεσίαι τοῦ Θεοῦ εἶναι καὶ φανεραί. Πόσαι αἱ φανεραὶ εὐεργεσίαι τοῦ Θεοῦ ! Ὅλοι μας ἔχομεν τὰς γενικὰς καὶ ὁ καθένας τὰς ἰδιαιτέρας του. Μᾶς ἔδωκε τὸν ἥλιον, σελήνην, ἀστέρας, ζῶα, φυτά, θάλασσαν, τὸ ὀξυγόνον τοῦ ἀέρος, τὸ σῶμά μας, τὴν ψυχὴν μας, τὸ σῶμά Του, τὸ αἷμά Του, τὸ Πνεῦμα Του τὸν ἑαυτὸν Του διὰ τῆς θείας μεταλήψεως. Ἰδοὺ αἱ γενικαὶ δωρεαί. Αἱ ἰδιαίτεραι ὅμως ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν; Τὰς γνωρίζει ὁ καθένας μας χωριστὰ καὶ εὐχαρίστως πρέπει ν' ἀναπολῇ εἰς τὴν μνήμην του τὰς ἰδιαιτέρας αὐτὰς δωρεάς. Αὗται φανεραὶ καὶ ἀφανεῖς ἀφοροῦν τὴν παροῦσαν ζωὴν. Ὑπάρχουν ὅμως φανεραὶ καὶ ἀφανεῖς εὐεργεσίαι. Αὗται ἀφοροῦν τὴν μέλλουσαν ζωὴν, αἵτινες εἶναι φανεραί, διότι πιστεύομεν ἀκραδάντως εἰς αὐτάς, εἶναι δὲ ἀφανεῖς, διότι εἶναι μέλλουσαι. Πόσον ἀνώτεραι εἶναι αὗται τῶν δύο προηγουμένων ! Ἐκεῖ θὰ ἔχωμεν ὄχι σῶμα καὶ αἷμα ὑπὸ τύπον ἄρτου καὶ οἴνου, ἀλλὰ «ὁψόμεθα Αὐτὸν καθὼς ἐστι». Ἐκεῖ θὰ ἴδωμεν ὄχι ἥλιον ὑλικόν, ἀλλὰ τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον, τὸν Χριστόν, ὄχι ζῶα καὶ φυτά, ἀλλὰ ἀγγέλους, ἀγίους, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ὄχι ζωὴν, ἀλλὰ αἰωνιότητα, ὄχι κτήματα, γῆν, ἀλλὰ Οὐρανόν.

Ἐνώπιον ὅλων αὐτῶν ὁποῖα εὐγνωμοσύνη ! Ὁ λεπρὸς ἐπιστρέψας προσέπεσεν εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ νὰ Τὸν εὐχαριστήσῃ. Καὶ ἡμεῖς γενικῶς πρῶϊαν καὶ ἐσπέραν πρέπει γονυπετῶς νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεὸν διὰ τὰς γενικὰς εὐεργεσίας, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην ὥραν διὰ τὰς ἰδιαιτέρας δωρεάς. Μακρὰν ἢ μεμψιμοιρία διὰ τὰ ἐλλείποντα. Ἰδὲ τόσα ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἔχεις καὶ φρόντισε νὰ χαρῆς δι' αὐτὰ καὶ νὰ τὰ χαρῆς δοξάζων τὸν Θεόν. Οἱ Ἑβραῖοι ἔτρωγον Μάννα εἰς τὴν ἔρημον καὶ

ένεθυμοῦντο τὰ σκόρδα τῆς Αἰγύπτου. Ἐνθυμούμενοι δὲ ἐκεῖνοι καὶ ἐθελοτυφλοῦντες ἐμεμψιμοιροῦσαν διὰ τὸ Μάννα. Πόση ἀχαριστία !

Ἀλλὰ 2) Εὐεργετοῦντες. Ὁ Κύριος προεγνώριζε τὴν ἀχαριστίαν τῶν 9 καὶ ὅμως ἔκαμε τὸ καλὸ. Δὲν παρεπονέθη εἰς τὸν ἕνα ἐκ τῶν 10, ἀλλὰ ἐλέγχει τοὺς ἀχάριστους καὶ ἐμμέσως ἀμείβει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑνός. Πρέπει λοιπὸν καὶ σὺ νὰ κάμνης τὸ καλὸν χωρὶς νὰ περιμένης ἐδῶ ἀμοιβήν. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν εὐεργετοῦντα, ὁ ὁποῖος περιμένει ἐδῶ ἀμοιβήν. Τὰ 9/10 ἐκ τῶν εὐεργετουμένων εἶναι ἀχάριστοι καὶ τὸ 1/10 εἶναι εὐγνώμονες. Σὲ δέκα ἔκαμες καλὸ; Ὁ ἕνας θὰ σοῦ εἴπῃ εὐχαριστῶ. Πόσῃ λύπῃ λοιπὸν θὰ δοκιμάσης, ἂν περιμένης ἐδῶ εὐγνωμοσύνην ! Θὰ παύσης νὰ κάμνης τὸ καλόν, ἂν περιμένης ἐδῶ ἀναγνώρισιν τοῦ καλοῦ. Ἡ κυρία ἀμοιβὴ τοῦ καλοῦ δὲν εἶναι ἐξωτερικὴ εἰς χρῆμα ἢ εἰς ἔπαινον, ἀλλὰ μέσα μας. Ἡ χαρὰ τὴν ὁποῖαν δοκιμάζει ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον κάμνει, πρέπει νὰ εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε νὰ μὴ τὴν σβύνη οὔτε ἡ ἀχαριστία οὔτε καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ μάννα χολὴ τοῦ εὐεργετουμένου. Τοῦτο θὰ γίνη, ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι προδιατεθειμένος νὰ μὴ περιμένη ἐδῶ ἀμοιβὰς διὰ τὸ καλόν. Ὅταν περιμένης καὶ ζητῇς τὴν ἀμοιβήν σου ἐδῶ, δὲν ἀποκλείεται νὰ σοῦ εἴπῃ ἐκεῖ ὁ Θεός, ὅπως εἶπε εἰς τὸν πλούσιον «ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου...» ἐπληρώθηκες! Ἐπὶ πᾶσι τούτοις προσθέσατε, ὅτι ἡ ζήτησις τῆς ἀμοιβῆς ἐδῶ προϋποθέτει, ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη σου δὲν εἶναι δωρεά, ἀλλὰ ἐμπόριον, συναλλαγὴ. Ὡστε κάμε τὸ καλὸν δωρεάν!

Ἐπομένως εἶσαι φίλος καὶ δρέπεις τὴν ἀχαριστίαν ἀπὸ τὸν φίλον σου. Μὴ βαρυγομᾶς, διότι ὅσον φωνάζεις κατ' αὐτοῦ, τόσον ἐντονώτερον διακηρύττεις, ὅτι τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον ἔκαμες δὲν ἦτο δωρεά, ἀλλὰ ὑπολογισμός σου. Εἶσαι ἀδελφὴ καὶ περιφρονεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ εὐεργετηθέντος. Ὅσον καταρᾶσαι αὐτόν, τόσον δείχνεις, ὅτι δὲν πιστεύεις εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν παροῦσαν. Εἶσαι μητέρα ἢ πατέρα καὶ περιφρονεῖσαι ὑπὸ τῶν παιδιῶν σου. Καταρᾶσαι τὰ παιδιὰ σου. Ὅχι. Πρέπει νὰ στενοχωρῇσαι ὅχι διὰ τὸν ἑαυτόν σου, ἀλλὰ διὰ τὸ κατάντημα τῶν παιδιῶν σου. Πόσας ὕβρεις δὲν ὑπομένει ὁ Θεὸς καθημερινῶς ἐκτοξευομένας κατὰ τοῦ Ἀγίου ὀνόματός Του ! Ἐπομένως κάμε τὸ καλὸν καὶ ρίψε το στὸ γυαλό, ὅπως λέγει ἡ λαϊκὴ παροιμία. Μὴ τὸ ζητῇς. Μὴ τὸ σκέπτεσαι, θὰ τὸ εὔρης εἰς τὸν Οὐρανόν. λέγει ὁ Θεός.

Σπουδαιότατον παράδειγμα εὐεργεσίας καὶ εὐγνωμοσύνης εἶναι τὸ ἐξῆς: Ρωμαῖός τις δοῦλος ὀνόματι Ἀνδροκλῆς βασανιζόμενος ἐν Ἀφρικῇ ὑπὸ τοῦ πλουσίου κυρίου του ἐδραπέτευσεν εἰς ἔρημον τινα τόπον καὶ ἔμενεν ἐντὸς σπηλαίου. Ἡμέραν τινὰ εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ σπηλαίου λέων τις χυλαίνων καὶ ὑποφέρων πολλοὺς πόνους, διότι ἔφερεν ἄκανθαν ἐπὶ τοῦ ποδός. Ὁ Ἀνδροκλῆς ἐξάγει τὴν ἄκανθαν καὶ ὁ λέων εὐγνωμονῶν κυλίεται εἰς τοὺς πόδας τοῦ εὐεργέτου του γλύφων αὐτούς. Ὁ λέων

ἀπῆλθεν. Ὁ Ἀνδροκλῆς ἐξέρχεται ἐκ τοῦ σπηλαίου, ἵνα συλλέξῃ χόρτα πρὸς τροφήν του. Ἐκεῖ συναντᾷ Ῥωμαῖον στρατιώτην, ὁ ὁποῖος αἰχμαλωτίζει τὸν Ἀνδροκλῆ. Κατόπιν ἀνακρίσεως, ὡς δοῦλος δραπετεύσας ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου του, καταδικάζεται ὁ Ἀνδροκλῆς νὰ ῥιφθῇ εἰς τὰ θηρία τῆς Ρώμης πρὸς τέρψιν τοῦ λαοῦ. Ἐρρίφθη καὶ ἐξαπελύθη ἐναντίον αὐτοῦ λέων τις πεινασμένος. Ἀλλὰ ὁ λέων οὗτος ἦτο ὁ εὐεργετηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνδροκλέους. Ὅταν τὸ θηρίον εἶδε τὸν εὐεργέτην του, κυλίνεται πρὸ τῶν ποδῶν του χωρὶς νὰ τὸν ἐγγίσῃ. Ὁ Ῥωμαῖος αὐτοκράτωρ Καλλιγούλας ἀπέλυσε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον χάριν τῶν αἰσθημάτων τοῦ ζώου. Ὁ Ἀνδροκλῆς ἔκαμε τὸ καλὸν ἄνευ ὑπολογισμοῦ, ὅτι τὸ ζῶον θὰ ἀνταπέδιδε τὴν καλωσύνην. Τὸ ζῶον ὅμως εὐγνωμονεῖ.

Ὡστε, ἀναγνώστα μου, ὅταν εὐεργετῇσαι, πρέπει νὰ εἶσαι εὐγνώμων. Εὐεργετῶν δὲ μὴ ζήτηί ἀμοιβήν. Παρουσίασα δύο πηγὰς χαρᾶς ἀντιθέτους. Ἔσο εὐγνώμων, ὅταν εὐεργετῇσαι. Μὴ ζήτηί ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ εἶναι εὐγνώμονες πρὸς σέ. Παράξενα πράγματα; Ὅχι, ἀλλὰ καινούργια! Ἄς γίνωμεν καὶ ἡμεῖς καινούργιοι !

Πηγή: agiazoni.gr